

«Ο λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς». «Ἰωάν. 14:24»

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις». «Πράξων 2:4»

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομὴ — Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 25 No 10

Print Post Approved PP 24555000018

Τεύχος 285

Ὀκτώβριος-October 2003

ΑΙ ΤΟ ΒΙΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

Υπό Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανοῦ

*Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου
πραγματεῖαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ
(Β' Τιμ. 2,4)*

Η λεγόμενη «παγκοσμιοποίηση», φαινόμενο δίδυμο καὶ σχεδόν «σύστοιχο» μέ τήν σύγχρονη τεχνολογία, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τίς πιο ἀπίθανες δυνατότητες «ἐπι-κοινωνίας», δέν εἶναι κατά κύριο λόγο ζήτημα **πολιτικῆς, στρατηγικῆς ἢ οικονομικῆς** φύσεως. Παρά τό γεγονός ὅτι ἡ παγκοσμιοποίηση ἐπηρεάζει ἐξ ἴσου ἔντονα καί τά τρία μνημονευθέντα πεδία κοσμικῶν συμφερόντων (πολιτικῶν, στρατηγικῶν οικονομικῶν), φαίνεται ὅτι ἐκεῖνο πού πρωτίστως ἀπειλεῖται ἀπό τήν συνεχῶς ἀναπτυσσόμενη ἐν λόγῳ «ἐπικοινωνία» εἶναι πρωτίστως ἡ καθαρὰ «πνευματική φύση» τοῦ ἀνθρώπου. Μ' ἄλλα λόγια ἡ ἴδια ἡ «ψυχή» του!

Χωρίς νά ἀρνεῖται κανεὶς –ὡς ἀναχρονιστικός ἢ ἐχθρός τῆς ἐν γένει προόδου– τίς προφανεῖς οικονομικο-κοινωνικές, ἢ ἀκόμη καί «**πολιτιστικές**» δυνατότητες πού διανοίγονται μέ τήν σύγχρονη «ἐπικοινωνία» καί «πληροφόρηση», πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι αὐτές οἱ νέες «δυνατότητες», ἀσυναισθήτως καί μοιραίως ἴσως, «ἀπο-κόπτουν» ἢ τοῦλάχιστον «ἀνα-κόπτουν» ἀπό κάποιες ἄλλες **δυνατότητες**, πού στάθηκαν πάντα γιά τόν ἄνθρωπο «πηγές» πνευματικοῦ καί ἀδιαμφισβήτητου ἀνεφοδιασμοῦ.

Θά μπορούσαμε νά ποῦμε, χωρίς νά ὑπερβάλλουμε κινδυνολογώντας, ὅτι ὁποῖος «ἐμπλέκεται» σήμερα ἄμεσα στά **ἐπιχειρησιακά καί τεχνολογικά** δεδομένα τῆς ἐν γένει «πληροφορικῆς», αὐτομάτως γίνεται ἕνας μικρός «τεχνοκράτης». Καί τό χειρότερο, στερεῖται συνεχῶς καί περισσότερο τοῦ προνομίου τῆς «ἐλευθερίας» καί τῆς «ἐκλογῆς», ἐνῶ καθίσταται σχεδόν ἄβουλο ἐνεργούμενο σέ μιά καθαρὰ μηχανολογική πειθαρχία.

Παρ ὅλα λοιπόν ὅσα διαφημίζονται γιά τίς «διευκολύνσεις» πού παρέχει τό internet στό νά διεκπεραιώνεις σήμερα, σέ ἐλάχιστο χρόνο, πλῆθος «δοσοληψίες», χωρίς διόλου νά κινηθεῖς ἀπό τήν θέση σου, ὁ τελικός ἀπολογισμός αὐτῆς τῆς «προόδου» εἶναι κατ' οὐσίαν μιά ἀπέραντη μοναξιά! Γιατί «μοναξιά» εἶναι βέ-

THE CARES OF THIS LIFE

By Archbishop Stylianos of Australia

*"No one serving in the army gets entangled in everyday
cares; the soldier's aim is to please the enlisting officer"
(2 Tim. 2:4)*

So-called 'globalisation', a phenomenon that is almost a twin of modern technology which allows the most incredible possibilities for communication, is not mainly **political, strategic** or **economic** in nature. In spite of the fact that globalisation equally affects all three mentioned secular interests (political, strategic and social), it seems that what is most at risk by the constantly developing 'communications' is above all the purely 'spiritual nature' of man. In other words, the human soul itself!

Without anyone being anachronistic or an enemy of progress in general, or rejecting the obvious socio-economic or even '**cultural**' prospects that 'communications' and 'information technology' now open up, we must admit that these new possibilities 'cut us off' (unconsciously and perhaps inevitably) from certain other **possibilities** which were always sources of unquestioned spiritual renewal.

We could say, without being alarmist, that whoever is directly 'entangled' with the **enterprising** and **technological** aspects of 'communications' these days, automatically becomes a small 'technocrat'. And worse still, he or she is increasingly deprived of the privilege of 'freedom' and 'choice', while becoming almost a cog in a purely mechanical wheel.

In spite of all the publicity about the convenience the internet provides you to conduct a host of 'transactions' in minimal time, without even leaving your seat, the result of this 'progress' is essentially a great deal of loneliness! This is because loneliness is of course the distance from being with others in per-

βια ή «ἀπό-σταση» ἀπό τό ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἀνθρώπινο «πρόσωπο». Μπορεῖ ἀσφαλῶς νά ἐπικοινωνεῖ κανεῖς καί νά «διαπραγματεύεται» χίλια-δυό ζητήματα μέ ἀγνωστα πρόσωπα σ' ὁποιοδήποτε σημεῖο τοῦ σημερινοῦ κόσμου, ὅμως ἡ προσωπική **ἀμεσότητα**, ἡ **ἐμπιστοσύνη** τῆς οικειότητας, ἡ χαρά τῆς ἀνιδιοτελοῦς **φιλίας** καί τὰ συναφῆ, ἔχουν τώρα πιά γίνει γιά τοὺς πολλοὺς μόνο «ρομαντικές» ἀναμνήσεις.

Οἱ **ἐννοιες** καί τὰ **βιώματα** πού γνωρίζαμε μέχρι πρὶν λίγες ἀκόμη δεκαετίες, ὡς θεμελιώδη χαρακτηριστικά τοῦ ὄριμου καί νοήμονος προσώπου, ὅπως π.χ. ἡ «περισυλλογή», ἡ «αὐτοσυγκέντρωση», ὁ «στοχασμός», ἡ «εὐλαβική ἐνατένιση» τοῦ ἀκαριαίου, ἡ «προσευχή», κ.ἄ., τείνουν ἀσυναίσθητως νά ἀντικατασταθοῦν ἀπό μιά σχεδόν μονοδρομική **πρακτικότητα**. Ὅπως ἀκριβῶς στό νεωτερικό διεθνές λεξιλόγιο ὁ ὅρος «ἀνάπτυξη» (development) σημαίνει πρωτίστως ἢ καί ἀποκλειστικῶς, μόνο τὴν «οἰκονομική» εὐεξία. Λές καί ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει πιά παρά μόνο **ὕλικές** ἀνάγκες καί αἰτήματα!

Ἔτσι ὅμως ζοῦμε σήμερα μιά συνεχῶς σάν ὁμίχλη ἐξαπλούμενη θολή κατάσταση, ὅπου «πράγματα», «πραγματείες» καί «μετρήσεις» πάνε νά κάμουν τελειῶς ὀρφανή καί «ἀπρόσωπη» τὴν ἀνθρώπινη ζωή.

Ποῦ πῆγε τό «πρόσωπο» πού μᾶς σαγήνευσε ἀπό τὰ παιδικὰ ἤδη χρόνια; Τό πρόσωπο τοῦ γεννήτορα, τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ φίλου, τοῦ δασκάλου, τοῦ συντρόφου, τοῦ ἐν γένει «ἀγαπημένου»;

Ποῦ πῆγε ὁ «στρατολογήσας» σέ κάθε περίπτωση τὴν «προτίμηση» καί τό ἐνδιαφέρον μας «**νά τοῦ ἀρέσουμε**»; Δέν ἔχει σημασία ἂν πρόκειται γιά τόν ἐνανθρωπήσαντα Θεό καί τό θέλημά Του, γιά τόν ὁποῖο ἔγραψε ὁ Παῦλος στήν ἐπιστολή του πρὸς τόν Τιμόθεο. Πρόκειται ἐπίσης γιά ὁποιοδήποτε πρόσωπο καί τοῦ συνανθρώπου, πού τόν «ἀποθεώνει» ἢ **ἀγάπη** μας. Μιά ἀγάπη ἢ ὁποία δέν τοῦ ἐπιτρέπει πιά νά εἶναι ἕνας **κοινός θνητός**.

Τὴν κρίση πού περνᾶ τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, καθὼς τό πνίγουν τὰ «πράγματα», τὰ «μηχανήματα», οἱ «ἀριθμοί», τὰ «συστήματα», τὰ «σύμβολα», κ.ο.κ., τὴν ἐκφράζει ἐπιγραμματικά, σύγχρονος ποιητής, καθὼς διαπιστώνει μεταξύ σαρκασμοῦ καί ὀδύνης:

«δέν ὑπάρχουν πιά πρόσωπα
ἐπιχειρήματα μόνο»
(Π. Καπετανάκης).

Ἄς εὐχηθοῦμε, ἀφοῦ χορτάσει ὁ ἄνθρωπος τίς ματαιόδοξες περιπλανήσεις του καί τόν μηχανοκρατούμενο βηματισμό του στὰ «ρέοντα» καί «ἀντικείμενα» τοῦ παρόντος, νά θυμηθεῖ ξανά καί νά νοσταλγήσει τίς αἰώνιες πηγές τῆς ζωῆς, ὅπως συνεχῶς ἀναβλύζουν, μέσα ἀπό τὰ θνητά **πρόσωπα**, πού στηρίζουν τὴν ἀθανασία του: ἕνα **βλέμμα**, ἕνα **στίχο**, μιά **μελωδία**, ἕνα **τοπίο** κατανοητικό ἀπὸ τὴν «παρουσία» τοῦ συνανθρώπου!

son. One can certainly 'deal' in a thousand issues with unknown people in any part of the world today, however the personal **immediacy**, the **trust** built by familiarity, the joy of unselfish **friendship** and the like, have now become for many a mere 'romantic' memory.

Meanings and experiences that we had up until just a few decades ago, which were fundamental characteristics of the mature and perceptive person, such as 'recollection', 'concentration', 'contemplation', 'reverently gazing' at the uniqueness of the moment, 'prayer' and so on, tend to be replaced unwittingly by the single concern for what is **practical**. Just as the term 'development' in its international usage has come to signify predominantly, if not exclusively, only 'economic' prosperity. As if people only have **material** needs and desires!

However in this way we continually experience a muddled situation which covers everything like mist, in which 'things', 'merchandise' and 'measurements' are about to depersonalise human life.

Whatever happened to the human **person** and face that enchanted us even from our childhood years – that of the parent, the brother, the friend, the teacher, the companion, and of our loved ones in general?

What happened to the '**enlisting officer**' who we '**aim to please**'? It does not matter if we are speaking about God incarnate and His will, about whom St Paul writes in his letter to Timothy. It also has to do with any fellow human being who is 'deified' by our **love**. The kind of love that does not allow the other to be a **mere mortal** any longer.

With a touch of both sarcasm and pain, a modern poet expresses the crisis that the human person is undergoing, while drowning in 'things', 'machines', 'numbers', 'systems', 'symbols' and so on:

*'there are no longer persons
only lines of argument'*
(P. Kapetanakis)

Let us hope that, once man is satisfied with his vain wonderings and his mechanised footsteps amidst the fluctuations and 'objects' of the present, he will remember once again and long for the eternal sources of life which continually rise up from among mortal **persons**, and which uphold his own immortality: a **glance**, a **verse**, a **melody**, a **landscape** touched by the 'presence' of our fellow human being!

PRIMACY AND COLLEGIALITY

Philip Kariatlis

Much is happening in the Orthodox world today that is raising serious questions in the Church on the nature and function of primacy and collegiality. No longer is this only a thorny question for Roman Catholic – Orthodox relations but now unfortunately is putting strain on intra - Orthodox relations as well. Put very simply, some would claim that being first amongst the Orthodox Churches, gives the Ecumenical Patriarchate, who is “first amongst equals” (*primus inter pares*) the nomo-canonical right to interfere in the affairs of other local Orthodox Churches whilst others vehemently oppose such an imposition regarding it as ecclesologically unsound. From this concrete problem we can see that the question of primacy and collegiality is not a purely abstract one nor is it the most important question on the ecumenical scene in general but also more importantly between Orthodox Churches themselves. In attempting to critically reflect on this issue we need to raise some fundamental questions as to the nature of the Church.

Since we assert that the Church is “**the Church of God**” its quintessential nature must fundamentally reflect God after whose image it is. Orthodox theology would claim that the Church is an **image** or **icon** of the Holy Trinity. Put quite simply, the Church must reflect or express wholly the immutable truth of God. The very being of God is a **communion of three hypostases** relating to one another in love and interpenetrating one another. God has revealed Himself as three Persons, that is, three absolutely unique and distinct **modes of existence** yet united, and each possessing the fullness of the Divinity. These three unique and distinct Persons of the Holy Trinity continually embrace one another in an interpenetrating **communion of love** (ἀλληλοπεριχώρησις). Each of the Persons is completely open to the other, totally transparent and receptive. This transparency and receptivity is expressed by the notion of **perichoresis** (περιχώρησις). Archbishop Stylianos beautifully captured the essence of this notion of *perichoresis* when he characterised it as “an ineffable and captivating reciprocal embrace of infinite love.”¹ The three Persons of the Holy Trinity dwell in one another through a movement of reciprocating love **yet** without losing their distinctive personal attributes.

Now, having noted earlier that the Church must express this reality, from the above we would have to

point out that just as God is **simultaneously** ‘one’ and ‘many’ (i.e. Trinitarian yet one God) where the ‘many’ is constitutive of the ‘one’ since God is *not* firstly one ‘substance’ and only then three Persons, so too the Church which is a reflection of God, cannot in any way give priority to the Church *universal* at the expense of upholding the truth of its fullness founded in its concrete, local manifestations headed by the **local bishop**. Any tendency, both in the West and unfortunately now also in the East which tries to reverse this traditionally Biblical and Patristic vision of the Church can only lead to deviations of the Truth entrusted to the Church as a whole by Christ. According to this vision, the Church’s **integrity** or “**catholicity**” (i.e. its fullness) refer unambiguously to both the **local** and **universal** Church. We could go so far as to say that just as Christ (the term Christ literally means the Anointed One by the Spirit) is inconceivable without the Spirit, so too the universal Church is unthinkable without the integrity of the local Church. The very being of the Church understood as communion highlights the **interdependence** and not independence of local Churches to one another.

1. Στο Περιθώριο του Διαλόγου, Athens: Domos, 1991, p.116.

ΓΙΑ ΤΟ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΦΕΡΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΥΣ ΑΤΑΡΑΧΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ*

Ναί, αὐτοί ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνοι πού θέλουν νά σωθοῦν. Αὐτό σημαίνει τό νά βαστάξεις μέ ταπεινοφροσύνη τό ζυγό καί νά εὐχεσαι γιά τή ζωή τοῦ Ναβουχοδονόσορα. Γι' αὐτό λέει ὁ Προφήτης: «Στή ζωή του βρίσκεται ἡ σωτηρία σας». Αὐτό πού εἶπε ὁ ἀδελφός: «Βλέπω πάνω μου καρπό ἀπό τόν κόπο μου», εἶναι τό ἴδιο μ' αὐτό πού λέει ὁ Προφήτης: «Στή ζωή τοῦ Ναβουχοδονόσορα βρίσκεται ἡ σωτηρία μου». Αὐτό φανερώνει καί ὁ Γέροντας λέγοντάς του: «Σήμερα κατάλαβα ὅτι προόδευσες καί μέ ξεπερνᾷς». Γιατί, ὅταν ἀγωνιστεῖ κανεῖς ἐναντίον τῆς ἔμπρακτης ἀμαρτίας καί ἀρχίσει νά πολεμᾷ καί τούς νοερούς ἔμπαθεῖς λογισμούς, ταπεινώνεται, συντρίβεται, ἀγωνίζεται καί μέ

τίς θλίψεις τῶν ἀγῶνων λίγο-λίγο καθαρίζεται καί ἐπανέρχεται στό «κατά φύσιν». Ὡστε, ὅταν ἐνοχλεῖται κανεῖς, ὅπως εἶπαμε, ἀπό ἕνα πάθος καί ταρασσεται, πρέπει νά ξέρει ὅτι αὐτό τοῦ συμβαίνει ἀπό ἀγνωσία καί ὑπερηφάνεια. Τό καλύτερο λοιπόν εἶναι, ἔχοντας συναίσθηση τῆς καταστάσεώς του, νά ὑπομένει προσευχόμενος μέ ταπείνωση, μέχρις ὅτου ὁ Θεός τόν ἐλεήσει. Γιατί, ἂν δέν πειραστεῖ κανεῖς καί δέν γνωρίσει τή θλίψη πού προξενοῦν τά πάθη, δέν ἀγωνίζεται ποτέ γιά νά καθαριστεῖ. Λέει γι' αὐτό ὁ Ψαλμός: «Ὅταν οἱ ἁμαρτωλοὶ φυτρῶνουν σάν χορτάρια καί προβάλλουν περήφανα ὅλοι ὅσοι κάνουν τό κακό, αὐτό γίνεται γιά νά ἐξολοθρευτοῦν γιά πάντα» (Ψαλμ. 91,8). Οἱ ἁμαρτωλοὶ πού φυτρῶνουν σάν χορτάρια εἶναι οἱ ἔμπαθεῖς λογισμοί. Γιατί τό χορτάρι εἶναι

* Ἐκ τοῦ βιβλίου «Ἄββᾶ Δωροθέου Ἔργα Ἀσκητικά».

We can see from the above brief analysis that it is the principle of **simultaneity** or of **communion** that must be upheld at all times within the life of the Church. This becomes extremely important when examining the ministry of the bishop for two reasons. Firstly, this means that no bishop can meddle in the affairs of another bishop's eparchy since this would destroy the integrity or catholicity of the local Church and therefore wrongly reduce the idea of the Church's catholicity to a primarily 'universal' meaning of which the Church is not and without the synodal structure the Church runs the danger of ecclesial universalism. While it is true that it only through the *primus* that the many local Churches can speak with one voice, nevertheless the *primus* cannot be self defined but only exercising his authority within a truly communal context.

Secondly, while it is true that a bishop is ordained for a particular diocese and in this way safeguards the integrity and identity of the local Church, he is nevertheless a bishop of the universal Church and therefore not only must he have a **voice** in the synod but is obliged to do so, so that his people may be represented. It would have been inconceivable in the Church to deprive a bishop of his rights to have an **equal** voice in a regional or universal synod, something of which, unfortunately today, for example, bishops of the Ecumenical Patriarchate are deprived. A proper functioning of the synodal system in the Church is a *sine qua non* for the integrity and identity of the Church since it is this structure that protects and guarantees

the catholicity of each local Church.

Each local Church is an organic and catholic unity of life, a "catholic" body which has its bishop "in the type and place of Christ" and therefore must be given a voice. Clearly the *inclusion* of the experience of one local Church cannot be included in a synodal representation at the *exclusion* of another. For it is not possible for any bishop to speak on behalf of the experience of another bishop of whose body he is not a member and to which he does not hold the "place" of Christ. When any bishop is deprived of being an active participant in a synod then we could go so far as to say that the foundational presuppositions for the proper functioning of a synod are quashed since, in that case, the synod is not truly represented of all its members.

From the above we would also conclude that no council has the canonical authority to interfere in the *internal* affairs of any Episcopal diocese since any problems encountered can only be resolved within a *conciliar* context in which **all** bishops are members. From this we see that synods cannot act **above** the local Churches but only **through** them in communion since each bishop must be a member. If this were altered then the catholicity of each local Church would be in danger of being destroyed by an authority existing over and above the local Church; yet we have seen that primacy can only be understood in terms of **simultaneity** and **communion**. From all the above, we see that each local Church made up of its bishop and all the laity need to witness this truth strongly so that their integrity may not be put into question.

ασθενικό και δεν έχει δύναμη. Όταν λοιπόν ξεφυτρώσουν οι έμπαθείς λογισμοί στην ψυχή τότε εμφανίζονται, δηλαδή ξεσκεπάζονται, όλοι όσοι δουλεύουν στην άμαρτία, που είναι τα πάθη, για να αφανιστούν τότε μία για πάντα. Γιατί, όταν εμφανιστούν τα πάθη σ' όσους αγωνίζονται, τότε αυτοί τα εξαλείφουν.

Θέλω να καταλάβετε ποιο πάει πρώτο και ποιο δεύτερο από όσα σας είπα. Πρώτα ξεφυτρώνουν οι έμπαθείς λογισμοί, μετά φανερώνονται τα πάθη και στη συνέχεια έτσι εξολοθρεύονται. Αυτά όλα τα ξέρουν και τα ζουν αυτοί που αγωνίζονται. Εμείς όμως ενώ εκτελούμε την άμαρτία και τρέφουμε πάντοτε τα πάθη, δεν καταλαβαίνουμε πότε ξεφυτρώνουν οι έμπαθείς λογισμοί, ούτε πότε φανερώνονται τα πάθη, για να αγωνιστούμε έναντιόν τους, αλλά βρισκόμαστε ακόμα χαμηλά, κάτω στην Αίγυπτο, στην ελεεινή δουλειά της κατασκευής πλίνθων για τό Φαραώ. Και ποιός θα μάς βοηθήσει τουλάχιστον, να έρθουμε σε συνείδηση της πικρής δουλειάς μας, να ταπεινωθούμε και να φροντίσουμε να βρούμε έλεος;

Όταν ήταν οι Ισραηλίτες στην Αίγυπτο και ήταν υπόδουλοι στο Φαραώ, κατασκεύαζαν πλίνθους. Αυτοί δέ που φτιάχνουν πλίνθους είναι πάντοτε σκυμμένοι και κυττάζουν τη γη. Έτσι και η ψυχή, αν κυριευτεί από τό διάβολο και άμαρτάνει έμπρακτα, αυτός καταβάλλει τό φρόνημά της και την κάνει να μην λογίζεται τίποτα πνευματικό, αλλά να σκέπτεται και να πράττει πάντοτε τα γήινα. Μετά έκτισαν για τό Φαραώ, μέ τους πλίνθους που φτιάξανε τρεις πόλεις όχυρωμένες, την Πειθώ, τη Ραμεσί και την Ών, που είναι η Ηλιούπολη. Αυτές είναι η φιληδονία και η φιλαργυρία και η φιλοδοξία, απ' όπου προέρχεται κάθε άμαρτία.

Όταν δέ έστειλε ο Θεός τον Μωϋσή να τους οδηγήσει έξω από την Αίγυπτο και από τη δουλειά του Φαραώ, τους φορτώνει περισσότερη δουλειά και τους λέει: «Εΐσαστε άργόσχολοι, τεμπελιάζετε γι' αυτό λέτε φεύγοντας θα λατρεύσουμε τον Κύριο και Θεό μας» (Έξ. 5,17). Παρόμοια και ο διάβολος όταν καταλάβει ότι ευδόκησε ο Θεός να ελεήσει την ψυχή και, μέ τό λόγο Του ή μέ κάποιον από τους δούλους Του, να την ανακουφίσει από τα πάθη, τότε και αυτός δυναμώνει περισσότερο τα πάθη έναντιόν της και την πολεμάει δυνατότερα. Γνωρίζοντας όμως αυτό οι Πατέρες, ενισχύουν τον άνθρωπο μέ τη διδασκαλία τους και δεν τον αφήνουν να φοβηθεί. Άλλος μέν λέγοντας: «Έπεσες» Σήκω. Και αν πάλι έπεσες, πάλι σήκω κλπ. Άλλος δέ πάλι λέει: «Η νίκη όσων θέλουν ν' αποκτήσουν τίς άρετές είναι να μην μικροψυχήσουν αν πέσουν, αλλά πάλι ν' αγωνιστούν». Και μέ λίγα λόγια καθέννας τους μέ διάφορους τρόπους, άλλος έτσι άλλος αλλιώς, ενισχύει όσους αγωνίζονται και θλίβονται από

τόν έχθρό. Γιατί και αυτοί έτσι τά παρέλαβαν από την Άγία Γραφή που λέει: «Μήπως δεν σηκώνεται αυτός που πέφτει, ή εκείνος που ξεστρατίζει δεν γυρίζει πίσω; Γυρίστε κοντά μου, παιδιά μου, και θα σας γιατρέψω τίς πληγές σας, λέει ο Κύριος» (Ιερ. 8,4 και 3,22), και άλλα παρόμοια.

Όταν δέ τό χέρι του Θεού έπεσε πολύ βαρύ πάνω στο Φαραώ και τους ύπηκόους του και θέλησε να έλευθερώσει τους Ισραηλίτες, είπε στο Μωϋσή: «Φύγετε να λατρεύσετε τον Κύριο και Θεό σας» (Έξ. 10, 24), «αλλά να αφήσετε πίσω τά πρόβατα και τά βόδια σας», που σημαίνουν «τούς κατά διάνοιαν» λογισμούς τους όποιους ήθελε ο Φαραώ να υποδουλώσει, ελπίζοντας ότι μ' αυτά θα τραβούσε τους Ισραηλίτες πίσω. Και του λέει ο Μωϋσής: «Όχι μόνο δεν αφήνουμε τά δικά μας, αλλά θα μάς δώσεις και σύ ζώα για θυσίες που θα προσφέρουμε στον Κύριο και Θεό μας. Και τά ζώα μας θα φύγουν μαζί μας, και δεν θ' αφήσουμε ούτε νύχι» (Έξ. 10, 25-26). Και μόλις ώδήγησε ο Μωϋσής τους Ισραηλίτες έξω από την Αίγυπτο και τους πέρασε στην αντίπερα άκτή της Έρυθρας Θάλασσας, θέλοντας ο Θεός να τους οδηγήσει στα έβδομήντα φοινικόδεντρα και στις δώδεκα πηγές των υδάτων, τους φέρνει πρώτα στη Μεράν, και στενοχωριέται ο Λαός μη βρίσκοντας νερό να πιεί, γιατί ήταν πικρό. Και από τη Μεράν τους ώδήγησε στον τόπο των Έβδομήκοντα φοινικοδέντρων και των δώδεκα πηγών των υδάτων (Έξ. 15).

Έτσι και η ψυχή όταν σταματήσει την έμπρακτη άμαρτία και περάσει τη νοητή θάλασσα, πρώτα θα κοπιάσει στον άγώνα και θα θλιβεί πολύ, και έτσι μέσα από τίς θλίψεις θα περάσει στην άγία ανάπαυση. «Γιατί μέσα από πολλές θλίψεις πρέπει να μπορούμε στη Βασιλεία των ουρανών» (Πραξ. 14,22). Γιατί οι θλίψεις ελκύουν τό έλεος του θεού στην ψυχή, όπως ακριβώς οι άνεμοι προκαλούν βροχή. Και όπως ή βροχή αν πέφτει συνέχεια, σαπίζει τό φύτρο αν ακόμα είναι μικρό, και χάνεται ή έλπίδα της καρποφορίας του, οι δέ περιοδικοί άνεμοι τό στεγνώνουν και τό ριζώνουν, τό ίδιο συμβαίνει και μέ την ψυχή. Η άνεση και ή ξεγνοιασιά και ή ανάπαυση την αποκοιμίζουν και την διασπάνε, οι δέ πειρασμοί την δυναμώνουν και την ενώνουν μέ τό Θεό, όπως λέει ο Προφήτης: «Κύριε στη λύπη μας σε θυμηθήκαμε» (Ήσ. 26,16). Όστε, όπως είπαμε, δεν πρέπει να ταραζόμαστε, ούτε να πέφτουμε σε άκηδία όταν βρισκόμαστε σε καιρό πειρασμών, αλλά να υπομένουμε και να ευχαριστούμε και να παρακαλούμε μέ ταπεινώση τό Θεό πάντοτε, να ελεήσει την άδυναμία μας και να μάς σκεπάσει από κάθε πειρασμό, για τη δόξα Του. Άμήν.

St Andrew's Greek Orthodox Theological College

NEWS

Development of a Basic Unit of Clinical Pastoral Education (CPE) in Aged Care

As part of the general expansion of its pastoral education program, St Andrew's College has developed a Basic Unit of Clinical Pastoral Education (CPE) in Aged Care. This CPE course will be available as of 2004 and offers participants the opportunity to learn from their own pastoral interactions with residents in an aged care setting, using the action-reflection method of supervised pastoral training.

The CPE involves morning placements - one day a week over 30 weeks - which will provide the material for afternoon group reflection sessions where trainees look at what happened during the morning visitations, how it affected them, and what approaches and methods might improve the effectiveness of their interactions with those residents who are visited.

A CPE group consists of four to six trainees plus a supervisor assisted in the placement by mentors, experienced chaplains or other professionals working in the field.

The first five introductory weeks are set at Canterbury Hospital, Campsie. The next five weeks are set at the Royal Rehabilitation Centre, Ryde. The remaining twenty weeks are set at St Basil's Homes, Lakemba. St Andrew's has been enriched by the growing collaboration with St Basil's Homes and regular student visitations to this nursing home have become a standard component of the College's curriculum. In mounting this unique CPE course, St Andrew's is fortunate to have the services of supervisors accredited with the NSW College of Clinical Pastoral Education. Rev. Alan Galt, long-time lecturer in Pastoral Theology and Practice at St

Andrew's, is a Level 2 Supervisor (Acting Level 3) working as a Uniting Church mental health chaplain in Central Sydney and has been running introductory and basic units of CPE for 20 years specialising in aged care ministry. Mrs Rosemarie Say is an Acting Level 1 Supervisor working as a part-time Uniting Church chaplain in aged care at Lilian Wells Nursing Home, Nth Parramatta, and as a mental health chaplain at Rozelle Hospital.

The CPE will form an integral part of education and training of graduate students training for the priesthood through St Andrew's, but it is also open to all persons interested in acquiring formal qualifications and credentials in aged care ministry.

Anyone interested in this CPE course and the pastoral education program offered at St Andrew's can contact the College registry office for more details on (02) 9319 6145 or via email at sagotc@bigpond.net.au.

Institutional Moderation of the Theological College

On Thursday 30 October, St Andrew's underwent a full institutional review by an external moderation panel as part of the quality assurance processes of the Sydney College of Divinity. The role of institutional moderation is to assist each member institution within the Sydney College of Divinity in maintaining academic standards appropriate to the Sydney College of Divinity as a degree granting body in the Australian Higher Education system. This process is conducted every five years.

The external moderation panel comprised of Assoc. Prof. Michael Horsburgh, Assoc. Prof. Alanna Nobbs, Assoc. Prof. James Athanasou, and Dr Georgia Kamperoshad received a

St. Andrew's Theological College.

St. Basil's Homes Sydney.

St. Gerasimos*

(October 20)

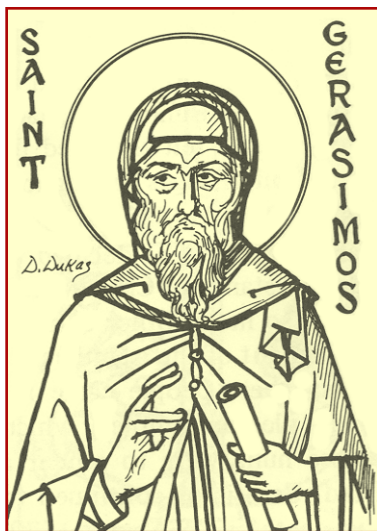
On flights to Greece the jet pilots usually announce the approach to the Greek mainland by pointing out below on the sparkling Ionian waters the jewel-like island of Cephalonia. It is much more than a landmark. It is something more than its beautiful sister islands that surround the mainland. The very special reason is that its ground is the final resting place of St. Gerasimos, a saint whose body has miraculously remained in a state of preservation for nearly four hundred years.

Born in the rugged mainland of the Peloponnesos in the city of Trikkala in 1509, he set out on a peripatetic search for God that was a lifelong *tour de force*. His appetite for wisdom and piety was insatiable and he was never content to remain in one place for long, lest he grow too complacent in his religious practice. He had to crowd into his life all the holy places and all the holy men that he could possibly see. The result was that he made himself known to men of God in all the great centers of Christendom, including the isle of Zakynthos, Constantinople, the Holy Mountain, Chalcedon, Salonika, Damascus, and finally, in the sacred city of Jerusalem.

After some years in Jerusalem, Gerasimos was ordained a priest and thereafter tonsured a monk of the holy Church. During a twelve-year stay in the Holy Land, he established himself as a man of complete piety and rare proximity to God. His restless quest for total service to the Lord led him to visit the renowned monastery of St. Catherine in the Sinai Desert. He also visited a mountain retreat near the Jordan river called Sarantaron, the holy mountain where Jesus had remained for forty days and nights warding off the forces of evil. Likewise abiding there for forty days and nights, he returned to serve in the Patriarchate in Jerusalem.

* **Orthodox Saints** - Holy Cross Press.

submission from St Andrew's setting out developments since the last full institutional review in 1997. In particular the submission noted how the recommendations of that review had been implemented. The panel met in private session as well as with the Dean, His Eminence Archbishop Stylianos, and Faculty of St Andrew's. The College looks forward to receiving the recommendations of the panel and working towards their implementation over the coming years.

While in charge of the Holy Church of the Resurrection in Jerusalem, the saintliness and wisdom of Gerasimos was made apparent in all his efforts. However, he still felt the need for even more spiritual refinement and led pilgrimages throughout the Holy Land, Egypt, Crete, and Zakynthos. At long last satisfied he had fulfilled all his spiritual obligations, he decided to settle in a place of his choice to make his stand for Christianity. He chose Cephalonia, to the dismay of so many other cultural and religious centers and to the great delight of the islanders.

A cave served as his headquarters, where people came for their spiritual needs. There he founded a pleasant nunnery which was named New Jerusalem and whose nuns were to render a great service in the name of the Lord. Gerasimos continued to teach and to inspire to the time of his death on 15 August 1579. He was buried in accordance with Orthodox tradition and, as was the custom of that day, he was exhumed after three years.

When the body of this venerated saint was exhumed, the world witnessed a miracle. His body was in a state of perfect preservation, as were his priestly robes. In addition to that there exuded from his casket an aroma like that of perfume. From all over Europe and the Middle East people made their way to look upon this holy man who lay there as though asleep. Encased in a glass casket at the nunnery on his beloved island, he lies in state to this day and is looked upon with sublime reverence by thousands of visitors each year.

‘Ο Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μας κ.κ. Στυλιανός κόβει τὴν Τούρτα κατὰ τὸ ἐπίσημον δεῖπνον (Gala Ball) εἰς τὸ *Ultima on Keilor Reception Centre* διὰ τὴν 20ὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας μας εἰς Μελβούρνην (28-9-03).

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

**Κίνηση του Σεβασμιωτάτου 'Αρχιεπισκόπου
κ.κ. Στυλιανού**

Κατά τον μήνα Σεπτέμβριον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Υπεδέχθη καί προσεφώνησε εἰς τὴν Αἴθουσα Τελετῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ὅλους τοὺς ἀρχηγούς Ἐκκλησιῶν Ν.Ν.Ο., οἱ ὅποιοι γιὰ πρώτη φορά συνεδριάζουν φιλοξενούμενοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, πρὸς συζήτηση μὲ τὴν ἀρμόδια Διαχριστιανικὴ Ἐπιτροπὴ παρακολουθήσεως τοῦ θρησκευτι-

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὸ 8^ο Πολιτειακὸ Συνέδριο Νεολαίας στὴν Βικτώρια. Ἄνω: Ἀπὸ τὴν τελετὴν Ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne. Εἰς τὸ μέσον: Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Στυλιανός καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ μετὰ τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ τῆς Βικτωρίας κ. John H. Phillips μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε τὴν ἐπίσημον ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. Κάτω: Ἀναμνηστικὴ φωτογραφία τῶν Συνεδρῶν (28-9-03).

κοῦ μαθήματος στὰ Δημόσια Σχολεῖα (2-9-03).

–Ἐδέχθη τὸν γνωστὸ μεγαλοεπιχειρηματία κ. Νικ. Πολίτη συνοδευόμενο ἀπὸ τὸν ἐπίσης εὐφύμως γνωστὸ ἐπιχειρηματία καὶ φίλο κ. Παν. Ἀντωνόπουλο καὶ ἐνημέρωσε αὐτούς γιὰ τὰ πιὸ πρόσφατα μορφωτικὰ προγράμματα τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς ἀλλὰ καὶ τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν τῆς Millennium Heritage Foundation.

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Σπυριδῶνος Kingsford κ. Στ. Κουδουνάρη (4-9-03).

–Ἐδέχθη τὸν Ἐπιχειρηματία κ. Δημ. Γκοῦσκο μὲ τὴν μητέρα του Κωνσταντίνα (5-9-03).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ τῶν ὀποφίτων τῆς Σχολῆς μας κ. Σωτ. Παπαφιλόπουλο μετὰ τῆς συζύγου του Κυριακῆς (6-9-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε εἰς Ἱερόν Ναόν Ἁγ. Ἀνδρέου Nunawading, ἐπαινέσας ἰδιαίτερος τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀκάματη δραστηριότητα τοῦ νέου Ἱερατικῶς Προϊστάμενου π. Στ. Κακκάβα, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο καὶ τὴν Φιλόπτωχο ἔδωσε νέα πνοὴ σὲ ὅλες τὶς δραστηριότητες τῆς μεγάλης αὐτῆς καὶ ταλαιπωρηθείσης Ἑνορίας. Κατὰ τὸ ἐπακολουθήσαν κοινὸ γεύμα εἰς τὸ ὅποιο παρεκάθησε καὶ ἡ εὐλαβῆς Ρωμαιοκαθολικὴ Δήμαρχος τῆς περιοχῆς κα MacCallum μὲ Δημοτικούς Συμβούλους Ἑλληνικῆς καταγωγῆς καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων κ. Κ. Κόντης, ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκτεθοῦν στὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση ἐπείγοντα κτριακὰ αἰτήματα τῆς Ἑνορίας γιὰ τὰ ὁποῖα ἐδόθη ὑπόσχεσις προθύμου συμπαραστάσεως ἀπὸ τὴν κα Δήμαρχο καὶ τοὺς συνεργάτες τῆς.

Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναὸ Παναγίας Καμαριανῆς ἐν Red Hill VIC, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάθησε μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ τῶν λοιπῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν συνεργατῶν σὲ κοινὸ ἑόρτιο δείπνο (7-9-03).

–Συνελειτούργησε μὲ τὸν Θεοφιλέστατο Δέρβης, τὸν Ἀρχιμ. π. Ἰάκωβο Τσιγκούνη, τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενο π. Ἐλευθ. Τάτση καὶ ἄλλους Κληρικούς εἰς τὸν αὐτὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ. Κατὰ τὸ κήρυγμα ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπαινεθοῦν οἱ ἀκάματες προσπάθειες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ προσκυνήματος Παναγίας Καμαριανῆς καὶ εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι συμπαρίστανται στὸ ἱερό ἔργο εἰς τὸν δημοφιλῆ Ἱερατικῶς Προϊστάμενο π. Ἐλ. Τάτση καὶ τὴν ὑποδειγματικὴν Πρεσβυτέρα του, καθὼς καὶ τοὺς ἀναλαβόντας εἰδικὸν ἐπ εὐκαιρία Ραδιομαραθώνιο γνωστοῦ συγκροτήματος τῆς Μελβούρνης μὲ πρωτοστανοῦντας

τούς Δημοσιογράφους κ.κ. Νικ. Λούπο και Άγγελη Καλοδοούκα. Ό σχετικός ραδιοέρανος όπως ελέχθη πρέπει νά είχε υπερβεί τό ποσό τών 80.000 δολλαρίων (8-9-03).

–Παρόντος και του Θεοφιλεστάτου Δέρβης προήδρευσε συνάξεως του Ί. Κλήρου Βικτωρίας και εδέχθη ιδιαίτερως όρισμένους εκ τών Κληρικών για ειδικά προβλήματα. Συνοδευόμενος από τον κ. Κόντη και τον Ήπίσκοπο Δέρβης έπιθεώρησε την πρόοδο τών εργασιών εις την νέα πτέρυγα τών Γηροκομείων της «Βασιλειάδος» εν Μελβούρνη (9-9-03).

–Έιχε συνεργασία μέ τον εκ τών Άντιπροέδρων του Άρχιεπισκοπικού Συμβουλίου κ. Ευστ. Παλάσση, εν συνεχεία δέ εδέχθη τον απερχόμενο Γενικό Πρόξενο Τουρκία εν Σύνδενυ κ. Νιγazi Adali ό όποιος εξέφρασε τά καθυστερημένα λόγω εκτάκτων οικογενειακών εμποδίων συγχαρητήρια και την ευγνωμοσύνη του δι όσα έπραξεν ή Ί. Αρχιεπισκοπή μας μέ τον ειδικόν έρανον υπέρ τών σεισμοπλήκτων της Τουρκίας (10-9-03).

–Εδέχθη την εκ του διδακτικού προσωπικού του Κολλεγίου Άγ. Σπυριδωνος Δίδα Αιμ. Κόλλια μετά του μνηστήρος αυτής Άστυνομικού κ. Άθαν. Κατσογιάννη, οι όποιοι και έφεραν τό προσκλητήριο του γάμου των (12-9-2003).

–Εχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον Μ. Έσπερινό εις τον πανηγυρίζοντα Ί. Ναό Τιμίου Σταυρου Wollongong. Παρεκάθησε εν συνεχεία μετά του Κλήρου και μεγάλου μέρους του εκκλησιάσματος εις τό κοινό δείπνο (13-9-03).

–Ελειτούργησε και εκήρυξε εις τον Ήρόν Ναόν Άγιου Στεφάνου Hurlstone Park. Έν συνεχεία έπιθεώρησε τούς χώρους του νέου ακινήτου διά την επέκταση του Παιδικού Σταθμού (14-9-03).

–Εχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον Μ. Έσπερινό εις τον πανηγυρίζοντα Ί. Ναό Άγ. Εύφημίας Bankstown. Έν συνεχεία δέ παρεκάθησε μετά του εκκλησιάσματος σε κοινό Δείπνο (15-9-03).

–Εχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον Μ. Έσπερινό εις τον πανηγυρίζοντα Ήρό Ναό Άγ. Σοφίας και τών Θυγατέρων αυτής. Έν συνεχεία παρεκάθησε μετά του Κλήρου και του εκκλησιάσματος στο κοινό δείπνο (16-9-03).

–Εδέχθη τον Ήρ. Προϊστάμενον της Ένορίας-Κοινότητας Άγ. Νεκταρίου Burwood π. Ίω. Γρύλλη μετά του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Άντ. Δρίβα (17-9-03).

–Παρεκάθησε μέ άλλους επισήμους εις την επίσημη Έσπερίδα επί τη συμπληρώσει 21 ετών από της ίδρύσεως του Κολλεγίου Άγ. Εύφημίας και ώμίλησε καταλλήλως. Περί τό τέλος και αφού έγινε ή κοπή της πανηγυρικής τούρτας προσεφέρθη εις τον Σεβασμιώτατον εκ μέρους του Κολλεγίου, ως αναμνηστικόν δώρον, πολύτιμος πίνακας του συγχρόνου Ζωγράφου Βαρλάμη (20-9-03).

–Ελειτούργησε και εκήρυξε εις τον Ί. Ναόν Ταξίαρχη Crows Nest. Έν συνεχεία συνέφαγε μετά του Δ.Σ. και της Φιλοπτώχου εις τό έστιατόριο του Όμογενούς κ. Π. Ξένου.

Παρεκάθησε εις τό έτήσιο δείπνο του Άδελφάτου Άπ. Άνδρέου μέ πολλούς άλλους επισήμους και ώμίλησε καταλλήλως. Κύριος όμιλητής της βραδιάς ήτο ό εκ τών φοιτητών της Θεολογικής μας Σχολής κ. Κ. Ζήσης, Τελετάρχης δέ ό Άρχιδιάκονος Σωφρόνιος, Έπιμελητής της Θεολογικής Σχολής (21-9-03).

–Εχοροστάτησε εις τον ειδικό Έσπερινό εις τον Ί. Ναόν Άγ. Πάντων και ώμίλησε καταλλήλως εις τούς εφετεινούς αποφοίτους του Ήμερησίου Κολεγίου της εν λόγω Ένορίας-Κοινότητας (22-9-03).

–Εδέχθη τον όμογενή Δήμαρχο Woolahra κ. Ίω. Κόμηνο.

–Εχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον Μ. Έσπερινό εις Ί. τον Ναόν Kogarah επί τη μνήμη Παναγίας της Μυρτιδιωτίσσης, εν συνεχεία δέ παρεκάθησε μετά του Κλήρου και μεγάλου μέρους του εκκλησιάσματος, εις τό επίσημο Δείπνο της Φιλοπτώχου (23-9-03).

–Εδέχθη τον Καθηγούμενο της Ί. Μονής Παντανάσσης

Άρχιμ. Στέφανον και εκράτησε αυτόν εις την κοινήν τράπεζαν μετά τών φοιτητών και του διδακτικού προσωπικού της Θεολογικής Σχολής.

–Εχοροστάτησε εις ειδικόν Έσπερινόν εις τον Ί. Ναόν Άγ. Σπυριδωνος και ώμίλησε καταλλήλως εις τούς εφετεινούς αποφοίτους, αφού προσέφερεν εις ένα εκαστον κατά τό έθος, ως δώρον του Κολλεγίου την Άγ. Γραφήν (25-9-03).

–Εδέχθη εις έθιμοτυπική επίσκεψη τον Άρχηγό της Πολιτειακής Άντιπολιτεύσεως κ. John Brogden συνοδευόμενο από τούς Όμογενείς κ. Ίορδ. Ίορδανίδη, Δικηγόρον, και Γρηγ. Γαβριηλίδη, Έπιχειρηματίαν (26-9-03).

Στιγμιότυπα από τά εγκαινία του Ήρου Ναού Άγ. Παρασκευής St. Alban's Βικτωρίας, τελεσθέντα υπό του Σεβασμιωτάτου Άρχιεπισκόπου Αύστραλίας κ.κ. Στυλιανού (28-9-03).

–Συμπαραστατούμενος από τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Δέρβης, τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον π. Συνέσιο, τόν ἐπισκέπτη κληρικό ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γαλλίας π. Μιχ. Σεληνιωτάκη καί ἄλλους κληρικούς, ἐτέλεσε τόν Ἑσπερινό τῶν Ἐγκαινίων εἰς Ἱ. Ναόν Ἁγ. Παρασκευῆς καί ὠμίλησε καταλλήλως. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε μετά τοῦ Ἱ. Κλήρου καί τοῦ ἐκκλησιάσματος εἰς κοινόν ἐόρτιον δείπνο (27-9-03).

–Τήν ἐπομένη, μετά τῶν αὐτῶν κληρικῶν, ἐτέλεσε τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ρηθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Παρασκευῆς καί ἐξεῖρε ἰδιαιτέρως τούς μύθους τοῦ ἀκαμάτου καί εὐλαβεστάτου π. Συνεσίου (μετά τῆς ἡδὴ ἀειμνήστου Πρεσβυτέρου του) καί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, καί τῆς Φιλοπτώχου διά τήν ἀνέγερσιν τοιοῦτου λαμπροῦ Ἱ. Ναοῦ. Παρεκάθησε μετά τῶν συλλειτουργῶν κληρικῶν τῶν Συμβουλίων καί τῶν κυριωτέρων δωρητῶν εἰς κοινόν ἐόρτιον γεῦμα. Τό ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συμπαραστατούμενος ἀπό τόν Θεοφ. Δέρβης καί ἄλλους κληρικούς, ἐχοροστάτησε καί ὠμίλησε καταλλήλως κατά τήν εἰθισμένην Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ 8ου Πολιτειακοῦ Συνεδρίου Νεολαίας, τὰς ἐργασίας τοῦ ὁποῦ ἐκήρυξεν ὁ Ἀρχιδικαστῆς Βικτωρίας κ. John Philips. Μεταξὺ πολλῶν ἐπισήμων, Ὁρθοδόξων καί μὴ, παρέστη καί ὁ ἐκ τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Uniting Church Rev Hamish Christie Johnson μετά τῆς συζύγου αὐτοῦ Hillary. Επηκολούθησε ἐπίσημο δείπνο εἰς τὸ Ultima on Keilor Reception Centre (28-9-03).

–Βοηθούμενος ἀπό τόν Θεοφιλέστατο Δέρβης ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν ἐνάρξεως τοῦ 8ου Συνεδρίου Νεολαίας καί ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησε εἰσαγωγικῶς διά τήν σπουδαιότητα τοῦ θέματος ταυτότητος καί ἐτερότητος εἰς τὴν πλουραλιστικὴ κοινωνία, τοῦ ὁποῦ συγκεκριμένες ἐπὶ μέρους ὄψεις ἀνέλαβαν νὰ παρουσιάσουν μὲ ἐιδικὴ ἀνακρινάσει κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου, ὁ π. Δημ. Τσάκας, Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Κουηνσλάνδης καί ὁ ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Βασ. Ἀδραχτᾶς.

–Συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφ. Δέρβης, παρεκάθησε εἰς τὴν Ἑσπερίδα τοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν Αἴθουσα Τελετῶν Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου (29-9-03).

–Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν Ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου προσεφέρθησαν ἀναμνηστικὰ δῶρα, ἔδωκε δὲ εἰδικὴ συνέντευξη εἰς τὸ ραδιοφωνικὸ πρόγραμμα SBS ὁ Σεβασμιώτατος σχετικῶς μὲ τὴν σπουδαιότητα τῶν Συνεδρίων Νεολαίας τὰ ὁποῖα συνεπλήρωσαν ἤδη 20 ἔτη συγκαλούμενα κανονικῶς (30-9-03).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Προήδρευσε τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο. (1-9-03).

–Παρέστη εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Αὐστραλίας, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὴν Μεγάλῃ Αἴθουσα τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, κατὰ τὴν ὁποῖαν συζητήθη τὸ θέμα τοῦ μαθήματος τῶν Ὁρησκευτικῶν στὰ Δημόσια Σχολεῖα.

Συνοδευόμενος ἀπό τόν π. Ἰωάννη Γρύλλη, ἐπεσκέφθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τὸν ἀσθενοῦντα κληρικό τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας Πρωτοπρ. π. Gabriel Popescu (2-9-03).

Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Νεκταρίου Burwood καί ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου νὰ διορίσει ὡς νέον Ἱερατικῶς Προϊστάμενον, μετά τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμ. Ἰεζεκιήλ Πετρίτση, τὸν

Αἰδεσιμολογία τῶν Οἶκον. π. Ἰωάννην Γρύλλη (4-9-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Νεκταρίου Burwood, εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς Θείας Λειτουργίας παρουσίασε εἰς τὸ πολυπληθές ἐκκλησίασμα τὸν νέον Ἱερατικῶς Προϊστάμενον π. Ἰωάννην Γρύλλη.

Ἐτέλεσεν εἰς τὸν Ἱ. Καθεδρικόν Ναόν τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου τῆς Προέδρου τῆς Νεολαίας Ν.Ν.Ο. Παρασκευῆς Φιάκου μετά τοῦ ἐκ τῆς Νεολαίας ἐπίσης κ. Ἀλεξάνδρου Γιαμαίου.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Γερασίμου Leichhardt, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, τὴν ὁποῖαν κατ' ἔτος τιμᾷ ὁ Κυπριακὸς Σύλλογος «Παναγία Ἰαματικὴ» (7-9-03).

–Ἐἶχε συνεργασίαν μετά τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown Αἰδ. π. Μιχαήλ Ἀποστολοπούλου, σχετικῶς μὲ τὰ τῆς διοργανώσεως τοῦ Πολιτειακοῦ Συνεδρίου τὸ ὁποῖον θὰ διεξαχθεῖ εἰς τοὺς χώρους τῆς ὡς ἄνω Ἐνορίας-Κοινότητος.

Ἐδέχθη τὸν Ἱατρόν κ. Ἀναστάσιον Φιρμάνη ἀπὸ τὸ Entrance (9-9-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Wollongong (14-9-03).

–Ἐκπροσωπῶν τὸν Σεβασμιώτατον παρέστη εἰς τὴν Δεξίωσιν, τὴν ὁποῖαν παρέθεσεν ὁ Premier τῆς Ν.Ν.Ο. κ. Bob Carr, πρὸς τιμὴν τοῦ νέου Γενικοῦ Κυβερνήτου τῆς Αὐστραλίας κ. Michael Jeffery (15-9-03).

–Παρεκάθησεν εἰς τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῶν Γηροκομείων τῆς Βασιλειάδος (16-9-03).

–Ἐδέχθη τὸν Αἰδ. π. Ἰωάννην Βαρβαρῆν (18-9-03).

–Ἐκπροσωπῶν τὸν Σεβασμιώτατον παρέστη εἰς τὴν ἐτήσιαν Ἑσπερίδα τοῦ Διγλώσσου Ἡμερησίου Κολλεγίου τῶν Ἁγίων Πάντων καί ὠμίλησε καταλλήλως (20-9-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Εὐφημίας Bankstown.

Συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν εἰς τὸ ἐτήσιον Δείπνον τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου (21-9-03).

–Ἐκπροσωπῶν τὸν Σεβασμιώτατον παρέστη καί ὠμίλησε καταλλήλως εἰς τὴν ἐτήσιαν ἐκδήλωσιν τοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν πολλαπλῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἐπίσης ἀπένειμε εἰδικὰ Διπλώματα εὐαρεσκείας εἰς τοὺς ἐθελοντικῶς ἐργαζομένους εἰς τὸ Κέντρο (22-9-03).

–Ἐἶχε συνεργασία μετά τῆς Προέδρου τῆς Νεολαίας Ν.Ν.Ο. πρὸς διευθέτησιν διαφόρων λεπτομερειῶν, σχετικῶς μὲ τὸ Πολιτειακὸ Συνέδριον Νεολαίας.

Ἐἶχε συνεργασίαν μετά τοῦ π. Στυλιανοῦ Σκούτα καί τοῦ κ. Σωκράτη Σωκράτους, διά θέματα τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Σπυριδωνος Kingsford.

Ἐδέχθη εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς τὸν Ἀρχηγόν τῆς Πολιτειακῆς Ἀντιπολιτεύσεως Hon. John Brogden, ὁ ὁποῖος ἦλθεν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Προήδρευσε Συνεδριάσεως τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς Ν.Ν.Ο. (26-9-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Kogarah καί ἐν συνεχείᾳ παρηκολούθησε ἐορταστικὸν πρόγραμμα εἰς τὸν ὀπισθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ χώρον (28-9-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐραρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν Ἐνορίας Entrance (29-9-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου (30-9-03).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
Κίνηση του Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου
Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ

Κατά τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐδέχθη τὸν κ. Σεραφεὶμ Βασιλόπουλον, ὑποψήφιον διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

–Παρουσία τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κόντη, Προέδρου τῆς Ἐνώσεως Ἐνοριῶν καὶ Κοινοτήτων, ἐδέχθη τὸν κ. Henry Corcoran, Διευθυντὴν τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ θέματα ἀφορῶντα τὸ ἐν λόγῳ Κολλέγιον (3-9-03).

–Υπεδέχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Μελβούρνης τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ. κ. Στυλιανὸν προερχόμενον ἐκ Σύδνεϋ (6-9-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote.

Τὸ ἑσπέρας παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι, κατὰ τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονὴν τῆς Παναγίας Καμαριανῆς Red Hill, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος (7-9-03).

–Συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονὴν Παναγίας Καμαριανῆς Red Hill Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας παρεκάθησε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου, τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Φιλοπτώχου εἰς γεῦμα εἰς τὸ οἶκον ὅπουθεν τῆς Ἱεράς Μονῆς (8-9-03).

–Παρέστη εἰς τὴν ἱερατικὴν σύναξιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ ὁποία ἐγένετο ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Προέπεμψεν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Μελβούρνης τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ.κ. Στυλιανὸν ἐπιστρέφοντα εἰς Σύδνεϋ (9-9-03).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινόν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Τιμίου Σταυροῦ Box Hill (13-9-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Box Hill. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη τῆς τελετῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἢ Φιλοπτώχου Ἀδελφότης παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοφιλέστατου (14-9-03).

–Προέστη συνεδριάσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου ἐν Μελβούρνη (15-9-03).

–Ἐδέχθη τὴν κ. Ἀντιγόνην Γεωργάτου καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ ζεῦγος Χρήστου καὶ Ἀλεξάνδρου Μπουντούρη διὰ οἰκογενειακὸν τους θέμα.

–Ἐδέχθη τοὺς ἀξιωματοῦχος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας Κοινοτήτος τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου Sunshine καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτῶν θέματα ἀφορῶντα τὴν ἐν λόγῳ Κοινότητα.

Προέστη συνεδριάσεως τῆς Κεντρ. Φιλοπτώχου (16-9-03).

Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κων. Κόντη ἐπεσκέφθησαν τὴν Δημαρχίαν τοῦ Kingston καὶ εἶχον συνάντησιν μετὰ τοῦ Ἑλληνοῦ Δημάρχου αὐτῆς κ. Ἀθανασίου Ἀθανασοπούλου διὰ τὸ θέμα ἀνεγέρσεως Γηροκομείου εἰς τὴν Ἐνορίαν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton.

Παρέστη εἰς συνεδρίασιν τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 8ου Πολιτειακοῦ Συνεδρίου Νεολαίας (17-9-03).

–Παρέστη εἰς τὸ ἐπίσημον γεῦμα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν τμημάτων ἡλικιωμένων τῶν Ἐνοριῶν καὶ Κοινοτήτων μας εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱεράς Μονῆς ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀνεκοινώθη τὸ πρόγραμ-

μα ἐκδηλώσεων τοῦ μηνὸς τῶν ἡλικιωμένων ποῦ εἶναι ὁ Ὀκτώβριος, εὐλόγησε τὴν τράπεζα καὶ συνέφαγε μετ' αὐτῶν (18-9-03).

–Ἐδέχθη τὸν αἰδ. π. Κυριακὸν Τζουτζίδην, ἐπισκέπτην κληρικὸν ἐκ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἐδέσσης.

Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινόν εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne (19-9-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς (20-9-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton καὶ ἐπαρουσίασε τὸν νέον ἱερατικῶς Προϊστάμενον αὐτῆς αἰδ. π. Χαράλαμπον Πυρέλην.

Ἐδέχθη τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Σινώπης κ. Ἀθηνάγοραν, Βοηθὸν Ἐπίσκοπον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βελγίου κ. Παντελεήμονος, ὁ ὁποῖος μετέχει ἐνταῦθα εἰς διεθνῆς συνέδριον τῶν κληρικῶν τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας.

Μετὰ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σινώπης ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἱ. Μονὴν Παναγίας Γοργοπηκῆς καὶ τὸ ἑσπέρας παρέθεσε ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου, δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Ἐπισκόπου εἰς τὸ Fishermens Pier Geelong (21-9-03).

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κων. Κόντη ἐπεσκέφθησαν τὸ Γηροκομεῖον ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ καὶ συνεδρίασε μετ' ἐκπροσώπων τῶν συνδικάτων διὰ τὴν ἀνεγειρομένην νέαν πτέρυγα αὐτοῦ (22-9-03).

–Μέ ὁμάδα κληρικῶν τῆς Μελβούρνης παρέθεσαν δεῖπνον εἰς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Σινώπης κ. Ἀθηνάγοραν καὶ αἰδεσιμολ. π. Μιχαὴλ Σελινιωτάκη, κληρικὸν ἐκ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Γαλλίας, ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου μας εἰς τὸ ἐστιατόριον Sansi (25-9-03).

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κων. Κόντη ἐπεσκέφθησαν τὸ Κολλέγιον Wesley καὶ ἐτακτοποιήσαν τὰς λεπτομερείας διὰ τὸ 8ον Πολιτειακὸν Συνέδριον Νεολαίας (26-9-03).

–Υπεδέχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ. κ. Στυλιανὸν προερχόμενον ἐκ Σύδνεϋ.

Τὸ ἑσπέρας συνοδευὼν τὸν Σεβασμιώτατον παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι κατὰ τὸν Ἑσπερινόν τῆς ἐναποθέσεως τῶν ἱερῶν Λειψάνων εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans (27-9-03).

Συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ ἐβοήθησε αὐτὸν εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans. Τὴν μεσημβρίαν μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τῆς ἐν λόγῳ Ἐνορίας εἰς τὸ Ultima on Keilor Reception Centre.

Παρέστη καὶ εὐλόγησε τὸν ἀρραβῶνα τῶν Κων. Μπουράκη καὶ Ρίας Κορλοῦ, θυγατρὸς τοῦ αἰδ. π. Ἀλεξάνδρου Κορλοῦ, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne. Τὸν γάμον εὐλόγησεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Στυλιανός.

Παρέστη εἰς τὴν ἐναρκτήριον τελετὴν τοῦ 8ου Πολιτειακοῦ Συνεδρίου τῆς Νεολαίας μας εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne κατὰ τὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Στυλιανός. Τὴν ἐπίσημον ἐναρξιν ἐκήρυξεν ὁ ἀρχιδικαστὴς τῆς Βικτωρίας κ. John H. Phillips, παρουσία ὄλων τῶν συνέδρων καὶ τῶν ἐπισήμων προσκεκλημένων.

Ἐπακολούθησεν ἐπίσημον δεῖπνον (Gala Ball) εἰς τὸ Ultima on Keilor Reception Centre διὰ τὴν 20ὴν ἐπέτειον τῆς ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας μας. Εἰς τὸ δεῖπνον παρεκάθησαν ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ Θεοφιλέστατος, ὁ

ἀρχιδικαστής μετά της συζύγου αὐτοῦ, καί ἄλλοι ἐπίσημοι καί περισσότεροι τῶν 300 νεανίδων καί νέων (28-9-03).

Παρηκολούθησε τὰς ἐργασίας τοῦ 9ου Πολιτειακοῦ Συνεδρίου τῆς Νεολαίας εἰς τό Wesley College.

Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον εἰς τό Ἐνοριακόν Κέντρον τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg πρὸς τιμὴν τῶν συνέδρων (29-9-03).

Προέπεμψεν εἰς τό ἀεροδρόμιον τῆς Μελβούρνης τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ.κ. Στυλιανόν ἐπιστρέφοντα εἰς Σύδνεϋ (30-9-03).

Γ' & Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου** **Δορυλαίου κ. Νικάνδρου**

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος Glenelg (1-9-03).

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου καί τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 8ου Πολιτειακοῦ Συνεδρίου τῆς Νεολαίας (2-9-03).

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς (3-9-03).

– Ἐδέχθη τόν Αἰδεσιμ. Ἐμμανουήλ Ζαΐκην (4-9-03).

– Ἐδέχθη τὰ νεοεκλεγέντα Μέλη τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου Prospect εὐχηθεὶς τὰ δέοντα.

Ἐδέχθη τόν Αἰδεσιμ. π. Θεοδ. Φιλιππόπουλον ἐκ Μελβούρνης (5-9-03).

– Ἐλειτούργησεν καί ἐκήρυξε εἰς τόν ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley καί ἐν συνεχείᾳ προέστη τοῦ Μνημοσύνου τῶν θυμάτων τῶν Σεπτεμβριανῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει τό ἔτος 1955 ὁμιλήσας ἐπικαίρως (7-9-03).

– Ἐλειτούργησεν καί ἐκήρυξε εἰς τόν ἱ. Ναόν τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς Port Adelaide.

Παρέστη εἰς τὴν δεξίωσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῆ ἐλεύσει τοῦ Γενικοῦ Κυβερνήτου Michael Jeffery εἰς τό Ξενοδοχεῖον Hilton (8-9-03).

– Παρεκάθησε εἰς γεῦμα τό ὅποσον ἐδόθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Thebarton ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ραδιομαραθωνίου διοργανωθέν ὑπὸ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς Κύπρου προκειμένου νά ἐνισχυθοῦν τὰ παιδιά μέ ἐιδικῆς ἀνάγκης (9-9-03).

– Προήδρευσε τῆς Ὑποεπιτροπῆς τῶν Θεοφανείων (10-9-03).

– Ἀνεχώρησεν διὰ ποιμαντικὴν διακονίαν εἰς τὴν Πέρθην. Εἰς τό ἀεροδρόμιον τόν ὑπεδέχθησαν ὁ κ. Εὐστάθιος Παλάσσης, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου καί οἱ Ἐφημέριοι. Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας συνητήθη μέ μέλη τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (12-9-03).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν ἱ. Ναόν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου «Ὁ Παντοκράτωρ». Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐχοροστάτησεν εἰς τόν ἱερὸν Ναόν τῶν Ἁγίων Κων/νου καί Ἑλένης καί ἐν συνεχείᾳ ἔψαλε τοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (13-9-03).

– Ἐλειτούργησεν καί ἐκήρυξε εἰς τὸν ὡς ἄνω ἱερὸν Ναόν καί εὐλόγησεν τό μεσημβρινόν γεῦμα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Κοινότητος (14-9-03).

– Συνέφαγε μέ τοὺς ἡλικιωμένους τοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὰ γραφεῖα Αὐτῆς. Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας παρέστη εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Βασιλειάδος» (15-9-03).

– Ἐκήρυξε εἰς τόν ἱερὸν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

– Παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον τό ὅποσον παρέθεσεν εἰς τὸν Θεοφιλέστατον καί τὸν νεοαφιχθέντα Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Πέρθη κ. Θεόδωρον Μιχαλόπουλον ὁ κ. Εὐστάθιος Παλάσσης (16-9-03).

– Ἐκήρυξε εἰς τόν ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας προήδρευσε τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «Ἡ Ἁγία Ταβιθά» (17-9-03).

– Ἐτέλεσε τὸν ἁγιασμόν εἰς τό Σχολεῖον τῆς Κοινότητος «Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας» καί ὁμίλησε εἰς τοὺς μαθητάς.

– Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας μετέβη εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Τιμίου Προδρόμου Βουνοῦ Forrestfield. Εἰς τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐχειροθέτησεν εἰς Πνευματικόν κατόπιν σχετικῆς ἐντολῆς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ τὸν εὐλαβέστατον καί ἡσύχιον Αἰδεσιμώτατον π. Σωτήριον Βλαχόπουλον. Ἐκήρυξε δέ εἰς τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητάς περὶ τῆς ἀξίας τῆν ὅποσαν ἔχει διὰ τὴν σωτηρίαν μας τό μυστήριον τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως (18-9-03).

– Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Ἀθανασίου, Δικηγόρου, μετέβη εἰς τὴν περιοχὴν New Norcia πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν Βενεδικτίνων Μοναχῶν. Ἐξεναγήθη καί ἐφιλοξενήθη ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς π. Placid Sprearitt. Ἐπροσκύνησε τὸν τάφον τοῦ τελευταίου Ἐπισκόπου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας μέ τὸν τίτλον τῆς Ἐπισκοπῆς Δορυλαίου Abbott Torres ὁ ὅποιος διετέλεσεν καί Ἡγούμενος τῆς ὡς ἄνω ἱερᾶς Μονῆς ἐπὶ πολλὰ ἔτη καί ἐκοιμήθη τό ἔτος 1914 (19-9-03).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τὸν ἱ. Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης εὐχηθεὶς τὰ δέοντα εἰς τὸν ἐορτάζοντα πολῦτιμον συνεργάτην τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Εὐστάθιον Παλάσσην.

– Τό ἀπόγευμα ἀνεχώρησεν διὰ τὴν Ἀδελαιίδα (20-9-03).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Τό ἀπόγευμα ἐτέλεσεν τό μυστήριον τοῦ γάμου τοῦ Μιχαήλ Λιάπη μετά τῆς Βασιλικῆς Παναγοπούλου εἰς τὸν ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (21-9-03).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τὸν ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

Προήδρευσε τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (23-9-03).

– Προήδρευσε τὸν Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (24-9-03).

– Ἐλειτούργησεν καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἱ. Ναόν τῶν Νεοφανῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης καί εὐλόγησε τό γεῦμα «ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς» (28-9-03).

– Παρηκολούθησεν τὴν θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος εὐχηθεὶς τὰ δέοντα εἰς τὸν ἐορτάζοντα πολίον καί ἀξιοσέβαστον Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην π. Κυριακόν Ψάλιον (29-9-03).

– Προήδρευσε τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τό συνέδριον τῆς Νεολαίας Ἀδελαιίδος (30-9-03).

« ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὑπ. ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Σελιδοποίηση: Οἰκονόμος. π. Ἄγγελος Ἀλιφιεράκης

www.voiceoforthodoxy.com/

Ἐκτύπωση: Halkeas Printing Pty Ltd Tel.: 9698 8511